

רע"פ 6798/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6798/17

כבוד השופט א' שהם

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

:

בקשת רשות ערעור על הכרעת הדין של בית המשפט
המחוזי בנצרת, מיום 04.07.2017, בע"פ
17-1-65385, שניתנה על ידי כב' השופטים: א' הלמן
- סג"נ; י' שטרית; ע' טאהא

בעצמו

ה המבקש:

החלטה

1. לפנוי בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים: א' הלמן - סג"נ; י' שטרית; ע' טאהא), בע"פ 17-1-65385, מיום 04.07.2017. בגין של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על
הכרעת דין של בית משפט השלום בקריות שמונה (כב' השופט נ' מישורי לב טוב) בת"פ 31474-08-14, מיום
22.09.2016.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום לבית משפט השלום בקריית שמונה, המיחס לבקשתו את ביצוע העבירות הבאות: תקיפת קטן או חסר ישע, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות); תקיפה בנסיבות חמורות, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); ואiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתוב האישום העולה, כי המבוקש הינו אביה של ליידת 1997 (להלן: המתלוננת), אותה הוא מגדל לבדו, מאז היוותה תינוקת.

ネットן בכתב האישום, כי במהלך שנות ילדותה של המתלוננת, ובכלל זה, בין השנים 2004-2014, בהן לא חלה התישנות, במועדים רבים שאינם ידועים למשיבה, נהג המבוקש להביע את כעסו כלפי המתלוננת על דרך של אלימות פיזית ומילולית. במעשהיו אלה, גרם המבוקש למtalוננת מכאוב פיזי ונפשי, וחבלות של ממש (סעיף 2 לכתב האישום).

בין היתר, פגע המבוקש במתלוננת, כמפורט להלן:

א. בין השנים 2011-2012, במועד מדויק שאינו ידוע למשיבה, החדר המבוקש את אצבעו לעינה השמאלית של המתלוננת, וגרם לה חבלה של ממש (סעיף 3 לכתב האישום).

ב. ביום 20.06.2012, בסמוך למגרש כדורגל בעיר צפת, הבחן המבוקש במתלוננת כשהיא לבושה במכנסיים. נוכח אורח הח'ים הדתי של המבוקש והמתלוננת, גער המבוקש במתלוננת כי היא אינה לבושה באופן צנוע. המתלוננת, אשר חששה מפני המבוקש, ברחה ממנו, אך הוא תפס אותה, משך אותה בחזקה והכה אותה (סעיף 4 לכתב האישום).

ג. ביום 14.08.2014, עת שהו המבוקש והמתלוננת בחדרה של המתלוננת בביתה, ציללה א', חברתה של המתלוננת, וביקשה לשוחח עימה. במהלך השיחה, נשמע ברקע קול גברי של אדם אשר נכח בקרבתה של א', כאשר היא שוחחה עם המתלוננת בטלפון. המבוקש, אשר שהה בסמוך למתלוננת בעת שיחתה עם א', עט למשמע הקול הגברי, וחטף בכוח את מכשיר הטלפון מיד המתלוננת במהלך השיחה. חרף צעיקותה של המתלוננת וניסיונותיה להחזיר לרשותה את מכשיר הטלפון, אחוז המבוקש בכוח באפרכסת הטלפון, תפס את המתלוננת בצווארה, וחנק אותה. לאחר זאת, הפיל המבוקש את המתלוננת על מיטתה, סטר לה ובעט בה בחזקה. המבוקש לא חדל ממעשי האלימות, גם כאשר המתלוננת החלה לבכות, ואף איים כי יכה אותה, ככל שיתגלה כי היא מנהלת קשר רומנטי עם גבר כלשהו. כתוצאה ממעשיו של המבוקש, נגרם למtalוננת "מכאוב פיזי וכן שירות על צווארה" (סעיף 5 לכתב האישום).

4. ביום 22.09.2016, הורשע המבוקש, לאחר ניהול משפט הוכחות, במרבית האישומים שייחסו לו בכתב האישום. בית משפט השלום זיכה את המבוקש, מחמת הספק, מביצוע העבירות מסוא סעיף 2 לכתב האישום; וכן, בגין חבלה של ממש, אשר יוססה לבקשתו בסעיף 3 לכתב האישום. בית משפט השלום קבע, באשר למהימנות המתלוננת, כי עדותה "עקבית, קוורנטית, מפורטת בהתייחס לאירוע האלימות האחרון ואמונה בסוגיות המרכזיות

שהinan בחלוקת עובדתית בין הצדדים בלבית משפט זה, לרבות מנייע המתלוונת בהגשת התלונה והסיבות שהביאו המתלוונת לכובש גרסה זמן מושך". בהמשך, קבע בית משפט השלום כי חלק בלתי מבוטל מהאירועים, בהם נטען כי המבוקש תקף את המתלוונת, נמצאו לעדות המתלוונת "חווקים של ממש" התומכים במתינותה. עוד נקבע, בהקשר זה, כי:

"גרסה של המתלוונת נמצאה עקבית למדי, ואם הtgtלו אוائل סתרות במהלך עדותה הרי שהיו אלו סתרות שאין המשמעויות בדבריה וביחס לעדים אחרים, אף אין בהן כדי להפריך גרסה זו לשולח מהימנותה, קל וחומר שעה שעסוקין בעדות קטינה (בעת עדותה העיקרית בפני בית המשפט) בגין שרשת אירועים הנפרסת על פני שנים רבות מעט הייתה ילדה קטינה".

אשר למתינותו של המבוקש, קבע בית משפט השלום כי גרסתו, בהתאם לשאלות העובדות המרכזיות הנתונות בחלוקת תיק זה "בלתי מתינה", וכי נמצאו בה "סתירות רבות ומהותיות".

ביום 15.12.2016, ניתן גזר דין של בית משפט השלום. בבאו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, עמד בית המשפט על הערכם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ובכל זאת, הערך החברתי שבהגנה על קטינים וחסרי ישע. עוד התייחס בית משפט השלום לעובדה כי מידת האשם של המבוקש היא "מלאה", עת נקבע בא"לימות חד צדדיות כנגד המתלוונת הקטנה, הן בתחוםי ביתם והן במקומות ציבוריים; לנזקים הפיזיים אשר נגרמו למתלוונת, כמו גם ל"נזק הפטונצייאלי במישור הנפשי"; ולמדיניות הענישה הנוגה בעבירות דומות. בהמשך, קבע בית משפט השלום, כי בנסיבות הענין מתחם העונש ההולם ינווע בין חודשיים מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד רצוי מסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ועונשים נלוויים של מסר מוותנה; כסנס כספי; פיצוי כספי בסכום של עד 10,000 ₪; וחתימה על התcheinבות כספית. לצורך קביעת עונשו של המבוקש בגדרו המתחם, נתן בית משפט השלום את דעתו לניסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירות. בית משפט השלום ראה כשיתולים לקללה את העובדה כי המבוקש נעדר כל עבר פלילי; כי המבוקש שהוא מספר חוזדים במעטור מאחריו סוג ובריח, ובתנאים הקשים מתנאי מסר; וכי המבוקש מביע רצון לשיקם את חייו ולמצוא תעסוקה לפרנסתו. כשיתools לחובת המבוקש, ראה בית משפט השלום את העובדה כי המבוקש לא נטל אחריות על מעשי. בית משפט השלום עמד על הכלל לפיו "יש להעניש בחומרה הורה אשר נocket בא"לימות כלפי ילדו, קל וחומר כאשר מדובר בקטין הזקוק לאהבה ולהגנה מוגברת מהורה בוגר". בהמשך, התעכבר בית משפט השלום על הצורך ב"הרעתה היחיד", נוכח כך שהմבוקש אינם מביע חרטה אמיתית, אלא תולה את מרבית האשמה במצבו בתנהוגה של המתלוונת; וכן, לחשיבות "הרעתה הרבים", עת מדובר בעבירה של אלימות בתחום המשפט. לפיכך, נקבע כי יש מקום את עונשו של המבוקש במדד הבינו של מתחם העונש ההולם. לאור האמור, גזר בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 5 חודשים מסר לRICTO בפועל, החופפים את ימי מעצרו, כך שהמבוקש לא ירצה תקופת מסר נוספת; 5 חודשים מסר על תנאי, לבלי עבור המבוקש עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איוםים, במשך 3 שנים; 10 חודשים מסר על תנאי, לבלי עבור המבוקש עבירת אלימות מסווג פשע, לפחות 3 שנים; פיצוי למתלוונת בסך 5,000 ₪; חתימה על התcheinבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מלבצע אחת העבירות בהן הורשו במהלך 3 שנים, ובאם יסרב, יוטלו עליו 30 ימי מסר לRICTO בפועל.

5. המבוקש הגיש ערעור לבית המשפט המחויז, אשר כoon לפני הכרעת הדין בלבד. במסגרת הערעור נטען, כי המשיבה לא עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח את אשמתו של המבוקש, ברמת הוכחה הנדרשת בבית משפט פלילי, ולפיכך, כך נטען על ידי המבוקש, יש זכותו מכל אשמה. ביום 04.07.2017, דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של המבוקש. בית המשפט המחויז סקר את הקביעות העובדות וממצאי המתינות שנקבעו על ידי בית משפט השלום, לגבי כל אחד מן האירועים המתוארים בכתב האישום, ולאחר זאת ציין, כי "לא הוכחה עילה להתערב במקרים

המהימנות ובמסקנות אליהן הגיע בית משפט השלום, תוך בחינותם לעומק של שיקול המהימנות של העדים.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשת לרשות ערעור המונחת לפניי, מישג המבוקש על הרשותו בדיון. בראש ובראשונה, טוען המבוקש לקיים של שיקולי צדק מצדיקים את התערבותו של בית משפט זה. המבוקש טוען, כי נגרם לו נזק רב עת שהה במעצר ארוך תחת תנאים מגבלים וקשיים. עוד טוען, כי בשל מגבלות טכניות, נמנע מן המבוקש מלאה שיבת כנדרש לשאלות שהופנו אליו מטעם התביעה, כמו גם לחזור את המתلونת כראוי, בכדי להגיע לחקירה האמת. בהמשך, טוען המבוקש כי שגה בית המשפט המוחזק משלא התייחס לסתירות הקיימות בעדותה של המתلونת, ובעדותם של עדי התביעה: אהרון מור ואסתר אלగרבלי. המבוקש הוסיף וטען, כי שגה בית המשפט המוחזק משהתעלם מעדותה של רופאת השיניים, שמסרה כי הסימן המופיע בעינה השמאלית של המתلونת הוא למעשה כתם לדיה; ממכתבה של המתلونת המתאר את אורח החיים בביתה; מתמלולים של שיחות המעידות כי המתلونת מנהלת "חיים קופלים", שלא בידיעת המבוקש; מתנות וסרטונים אשר מפריכים "כל טענה נגד (כך במקור – א.ש.) הען [של המתلونת]"; עדות השוטרים שהו ליד מגרש הcadogel; מהעובדה כי עדותה של העד נהורי ציווי נכפtha עליו על ידי התביעה; ומהעובדה כי חוקר המשטרה שידל את המתلونת להעיד עדות שקר על אודות המבוקש. לאור האמור, גורס המבוקש כי יש ליתן לו רשות ערעור, לקבל את ערעורו לגופו, ולזכותו מכל אשמה.

דיון והכרעה

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה היקף, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים להילך; או כאשר מתעורר חשש מפני עינוי דין מהותי או אי צדק שנגרם למבקר (רע"פ 5244/17 תורגמן נ' מדינת ישראל (12.09.2017); רע"פ 6869/17 פילברג נ' מדינת ישראל (11.09.2017); רע"פ 5995/17 כהן נ' מדינת ישראל (5.09.2017)). לאחר שעינית בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתינו כי התביעה אינה עומדת באמות המידה האמורות, שכן מדובר בעניינו הפרטני של המבוקש, ואין מתעורר חשש לעינוי דין או לחוסר צדק שנגרם לו. זאת ועוד, טענותיו של המבוקש בדבר מהימנותם של העדים השונים, לרבות מהימנותה של המתلونת, מופנות כלפי מצאים שבעובדה וקביעות מהימנות, שנעושו על ידי בית משפט השלום, וכיידוע הוא כי **ערצת ערעור איננה נוטה להתערב בקביעות מעין אלה, שנעשו על ידי הערכאה הדיוונית** (רע"פ 15/8971 כ"ז חצי חינם בע"מ נ' מדינת ישראל (27.01.2016); ע"פ 13/7066 אלמלח נ' מדינת ישראל (08.12.2017)). ביתר שאת אמרורים הדברים, שעה שמדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 16/157 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.2016) ; רע"פ 16/117 מעוז נ' מדינת ישראל (11.1.2016)).

לאחר שבחןתי את טענותיו של המבוקש, מצאתי כי צדק בית המשפט המוחזק בדחוותו את הערעור, אף אני סבור כי לא היה מקום להתערב בהכרעתו של בית משפט השלום.

8. הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ח (22.11.2017).
